

digheden af den foreløbige Lov af 12te April 1877, men at jeg i modsat Fald ikke var istand til at fatte Meningen eller Betydningen af en saadan Indstilling. Under den først nævnte Forudsætning erklærede jeg derfor at kunne slutte mig til Indstillingen, hvor meget der end talte for at bringe Tanken om en Rigsretsanklage som for længst opgiven. Vel maa jeg nu, efter at der siden hin Betænkning's Afgivelse atter er hengaaet en længere Tid, uden at der er sket Noget, der kunde tyde paa en forandret Hensigt hos Folkethinget, anse Sandsynligheden for en saadan end mere svækket, men jeg vil dog endnu iaar kunne afgive den Erklæring, at jeg, hvis der inden 2den Behandling af Statsregnskabet foreligger en Beslutning om Rigsretstiltale, vilde tiltræde en Indstilling om, at Statsregnskabet ikke passerer — om end ikke just i de af Udvalgets Flertal oven-

for under 2) angivne Udtryk, der synes paa Forhaand at udtale en Del af den Dom, som først skulde erhverves hos en anden Myndighed. Men, saalænge der ingen Visshed er for en Rigsretstiltale, maa jeg fastholde, at jeg ved at slutte mig til denne Indstilling, vilde være udsat for at komme til at deltage i et Skridt, der ingen anden Betydning har, end at undlade at træffe en Afgjørelse med Hensyn til Statsregnskabet, som Grundloven har fastsat, at Rigsdagen skal træffe.

For Tiden tiltræder jeg derfor den af Lands-thinget vedtagne Beslutning med samme Ændring som ifjor, nemlig:

at der efter „1877—78“ indskydes: „og den paa Statsregnskabet for 1876—77 under 24de April 1877 opførte Udbetaling af 36,000 Kr. til det kongelige Theater og Kapel“.

Alberti,

Formand og Ordfører.

Bojfen.

Fogtmann.

Clausen,

Sekretær.

Rimestad.